

Teknikföretagens inspel till EU:s nästa ramprogram för forskning och innovation (FP10)

Rekommendationer för utformning av nästa ramprogram: Framework program 10 (FP10)

Teknikföretagens 4500 medlemsföretag står för en tredjedel av Sveriges export och över en miljon jobb. Vår uppgift är att stärka våra medlemmars konkurrenskraft och driva den hållbara utvecklingen framåt. I Sverige står näringslivet för 74 procent av finansieringen i forskning och utveckling, av dessa står Teknikföretagens medlemmar för hälften.

Särskilt prioriterade rekommendationer

Sverige bör vara pådrivande för:

- Att FP10 utformas med den övergripande målsättningen att stärka Europas konkurrenskraft.
- Att budgeten för FP10 blir högre och fokuseras till att stärka den industriella konkurrenskraften.
- Att ramprogrammet utformas med en tydlig målsättning att attrahera näringslivets FoU-investeringar till Europa. Detta kan ske genom att öka det industriella inflytandet i programmet för att på så sätt säkerställa relevansen. Detta bör särskilt ske genom att främja och utveckla Public-Private-Partnerskapsmodellen - med ett tydligare mandat för industrin att sätta agendan.
- Att ramprogrammet får ett förnyat fokus på pre-competitive samarbetsforskning.
- Att innovationsspelaren tydligare fokuserar på att korta tid till marknad samt breddas från att främst fokusera på start-ups och scale-ups, till att också inkludera redan existerande företag och samhället i stort. Därtill bör verktygslådan breddas för att inkludera exempelvis regulatoriska sandlådor, användning av teknikinfrastruktur och innovationsupphandling.

1. FP10 måste utformas med målet att stärka den europeiska konkurrenskraften

Att främja industriell konkurrenskraft är ramprogrammets ursprungliga syfte och nu behöver fokuset återigen riktas till detta om det kommande ramprogrammet FP10 ska kunna bidra till att möta de utmaningar vi står inför. Det gäller inte minst det brådskande behovet av att stärka Europas konkurrenskraft, genomföra omställningen samt stärka totalförsvarsförmågan.

EU:s tillväxtkris måste mötas genom strategiska satsningar på forskning och innovation. Endast genom att Europa placerar sig i toppskiktet inom forskning och innovation kan vi säkerställa att framtida lösningar kan utvecklas och tillverkas i Europa. Med detta i åtanke är det kommande ramprogrammet det viktigaste i EU:s historia.

2. Ökade investeringar och en förmåga att attrahera industrins investeringar nödvändigt om EU ska kunna konkurrera om framtidens teknologier

Ramprogrammets omfattning innehållsmässigt har utvidgats avsevärt över tid, men utan ökad budget som följd. Detta behöver åtgärdas framåt. EU måste nå upp till målet om att spendera 3 procent av BNP på forskning och innovation för att kunna konkurrera med Kina och USA. Den största ökningen bör gå till industriell konkurrenskraft och pelare 2. I tider av geopolitisk osäkerhet är ökade investeringar i FoU ett effektivt sätt att säkra EU:s teknologiska suveränitet och skapa omvända teknologiska beroenden. FP10 spelar därför en viktig roll i att uppfylla EU:s övergripande agenda om öppen strategisk autonomi och ekonomisk säkerhet, men då måste fokus vara på att utveckla nya industriella styrkeområden.

Det yttersta målet bör vara att designa ett FP10 som är attraktivt för näringslivets investeringar. Utan att skapa incitament för privata investeringar, som komplement till de offentliga, kommer inte EU att kunna konkurrera globalt om att utveckla framtidens teknologier. Det bör också finnas ett mål om att säkerställa att det värde som skapas från investeringarna i forskning och innovation stannar i Europa. Det förutsätter ett holistiskt tillvägagångssätt för att säkerställa att kunskapen som skapas i Europa också kan omvandlas till nya produkter, processer och tjänster. Ett starkt innovationslandskap och en utvecklad innovationspelare behöver bidra till att bibehålla och utöka industriproduktionen och värdeskapandet i Europa.

FP10 måste primärt finansieras och organiseras som ett forsknings- och innovationsprogram med öppna program och utlysningar där forskningsinstitut, akademi och företag tävlar baserat på objektiva kriterier och excellens i alla pelare. Programmets budget behöver vara långsiktig och fredas från att finansiera andra kortsiktiga politiska behov eller användas som ett medel för att bidra till EU:s sammanhållningspolitik.

3. Etablera ett starkt industriengagemang genom att utveckla Public-Private-Partnerskapsmodellen

För att säkerställa att främst pelare 2 svarar upp mot industriella utmaningar, och på så vis blir intressant för industrins investeringar, behöver formerna för industriellt inflytande i programmet utvecklas. Det måste finnas en betydande del i ramprogrammet där industrin har ett tydligt mandat att sätta agendan. Modellen för offentlig-privata partnerskap (PPP), och specifikt co-programmed partnerships, har visat sig bra för att uppnå detta och bör därför stärkas och vidareutvecklas framåt. Målsättningen om att stärka Europas konkurrenskraft kan bara nås genom att industrin tydligare involveras eftersom det är en garant för att rätt satsningar kommer till stånd.

Samprogrammerade partnerskap (Co-programmed Public-Private-Partnerships) är en mycket bra modell för det offentliga att tillsammans med

industrin identifiera prioriteringar. Det leder till arbetsprogram som är bättre anpassade till att möta de faktiska industriella behoven, vilket ökar sannolikheten för ett effektivt resursutnyttjande och att kunskapen kommer till användning. Made in Europe Partnership och dess föregångare Factory of the Future är bra exempel på detta.

Detta är den typ av partnerskap som är lättast att realisera eftersom de enbart baseras på avsiktsförklaringar (Memoranda of Understanding, MoUs) avseende offentlig-privat samarbete mellan kommissionen och andra medlemmar organiserade i europeiska branschorganisationer (som också kan ha offentliga aktörer som medlemmar). Dessa avsiktsförklaringar är uttryckligen inte juridiskt bindande, men de fastställer en arbetsfördelning där industrin ska bistå kommissionen med input och råd angående FoU-prioriteringar och ämnen för kommande utlysningar. I gengäld åtar sig industrin att medfinansiera de beviljade projekten på – för de flesta partnerskap – samma nivå som kommissionens finansiering, men i flera partnerskap även på en högre nivå.

Även samprogrammerade partnerskap utvecklar strategiska FoU-agendor vars övergripande mål anges i avsiktsförklaringarna. Samprogrammerade partnerskap förutsätter att industrin som en del av sin medfinansiering, utöver att delta i FoU-projekt, genomför ett antal ytterligare aktiviteter (In-Kind Additional Activities). Ytterligare aktiviteter kan exempelvis handla om att bidra till implementering och exploatering av FoU-resultat, men också om att bedriva programadministrativ verksamhet och till exempel att engagera aktörer utanför partnerskapet.

Förslag för att vidareutveckla partnerskapsmodellen:

- Förenkla och klustra partnerskapsprogrammen mer strategiskt

I dagens Horizon Europe finns det 49 olika partnerskapsprogram, där de av industriellt intresse ligger i pelare 2 och i kluster 4 och 5. För närvarande går cirka 25 procent av hela Horisontbudgeten till partnerskapsprogram. Dagens partnerskapsstruktur är för fragmenterad för att kunna reflektera och adekvat möta de industriella utmaningar som finns. I stället bör en översyn, i dialog med industrin, göras för att bättre klustra partnerskapen enligt de övergripande industriella behoven. På detta sätt kan suboptimering undvikas och det blir enklare för företag att delta och hitta sin plats i partnerskapslandskapet. Partnerskapsprogrammen måste också bli mindre byråkratiska och förenklas för att öka industrideltagandet.

- Ta bort kravet på att visualisera finansiering

För att underlätta företags deltagande i de europeiska partnerskapen bör kravet på att offentligt redovisa vad som finansieras tas bort. Rapporteringen om IKAA (InKind Additional Activities) är svårt för företagen mot bakgrund av konkurrenslagstiftningen, särskilt när man efterfrågar mycket detaljerad rapportering.

- Förbättra industrins roll i partnerskapen

I de samprogrammerade partnerskap där industriella behov är centrala måste industrins representation i beslutsprocesserna förbättras. För att de samprogrammerade partnerskapen bättre ska kunna reflektera industriella

behov och öka Europas konkurrenskraft, måste industrins röst väga tyngst i beslutsprocesserna. För närvarande väger alla röster lika inom den (P) privata och (P) offentliga sidan av partnerskapen, vilket försämrar möjligheterna för industrin att forma agendan och säkerställa relevanta utlysningar. Det är också viktigt att representationen i PPP-modellerna blir bättre, med en bra blandning av stora samt små och medelstora företag, i syfte att undvika att enskilda företag kontrollerar hela programmet.

- Låt partnerskap vara en dialogyta vid identifiering och finansiering av testmiljöer i Europa

Europeiska partnerskap som leds av industrin, tillsammans med andra typer av samarbetsforskningsprojekt i pelare 2, skulle kunna spela en central roll i att prioritera och finansiera teknikinfrastukturer. Det skulle öppna för att säkra både industriella behov och tvärsektoriell disruptiv teknologisk utveckling, genom att tänka bortom den typ av infrastruktur/kapaciteter som finns idag. Industridrivna partnerskap fokuserar på viktiga sektorer i Europa och får långsiktig finansiering i konkurrens. Programmen fokuserar på utmaningar, utvecklar kompetens och innovationer och bygger på samarbete mellan industri, akademi och det offentliga. Således är partnerskap väl lämpade att definiera och prioritera behovet av teknikinfrastuktur inom sina respektive områden. Detta kan sedan ligga till grund för en europeisk strategisk färdplan för teknikinfrastuktur (motsvarande ESFRI).

Dagens partnerskap, men även nästa generations partnerskap, bör också ha möjlighet att finansiera projekt inom en teknikinfrastuktur.

- Förslag till en utvecklad styrmodell för industriellt attraktiva partnerskap

Nedan är ett konkret förslag på hur nästa generation av samprogrammerade offentligt-privata partnerskap kan organiseras för att öka det industriella inflytandet och deltagandet.

Ett partnerskap kan struktureras enligt följande: en styrelse, ett programforum, en programarena och ett programkontor. Programmets styrelse beslutar om alla frågor som rör politik, strategier och prioriteringar såsom forsknings- och innovationsstrategi, inverkansplan, effektlogik och kontinuerlig uppföljning. Styrelsen behöver godkänna innan programkontoret lämnar in ansökningar till finansieringsmyndigheten för strategiska projekt som inte relaterar till öppna utlysningar. Styrelsen leder också programkontoret och fattar beslut om programmets arbetsprocesser.

Programstyrelsen består av medlemmar från branschorganisationer och företag. Styrelsen ska vara balanserad när det gäller kön och relevant kompetens.

Programforumet (PF) samlar strategiskt utvalda intressenter från industri, akademi, forskningsinstitut och andra relevanta aktörer. En viktig uppgift är att ha en tydlig arena där akademien kan delge hur forskningsläget inom området ser ut, för att på så sätt säkerställa att projekten har potential och är genomförbara.

Den tillhandahåller resurser till programkontoret och fungerar som en rådgivande styrelse till programstyrelsen. Programforumet ger råd om strategiska projekt, internationella samarbeten, utlysningar och interventionsinstrument och förser programmet med en kontinuerlig dialog

med bredare grupper av myndigheter samt med nationella/internationella program.

Program Arena (PA) är ett stort nätverk för alla relevanta organisationer och är öppet för ett brett deltagande. PA är viktigt för att kunna sprida resultat, ta till sig innovativa idéer och talanger samt anpassa sig till pågående nationella och internationella åtgärder. Programarenan skulle kunna anordnas som en årlig konferens, då syftet är av mer kommunikativ karaktär.

Program Office (PO) ansvarar för den dagliga driften och tillsynen av den dagliga verksamheten, utveckla nätverk, genomföra aktörsengagemang samt stärka det internationella nätverket och initiera samarbeten. PO hanterar projektportföljen, inklusive koordinering av projektspridning, analysera resultat och ansvarar för rapportering, i dialog med andra relevanta aktörer. Dessutom ingår systemperspektivet, t.ex. policy- och infrastrukturutveckling, upphandling och samarbete med andra program, testbäddar och plattformar. PO kommer att bestå av relevant kompetens för ändamålet och behöver vara en neutral aktör som inte kan söka medel.

4. Förnya fokuset på samarbetsforskning och teknologisk utveckling

EU:s ramprogram har gradvis gått från ett fokus på pre-competitive forskning till att röra sig högre upp i TRL-skalan med ett ökat fokus på innovation. Även om innovation är centralt har innovationsutvecklingen skett på bekostnad av samverkan före det konkurrensutsatta stadiet i forskningsprocessen, vilket är grunden för innovation i senare skeden. FP10 behöver därför återigen ett förnyat fokus på pre-competitive samarbetsforskning och teknologisk utveckling. FP10 bör också stärka länken mellan grundforskning och tillämpad forskning. Detta kommer att säkerställa bättre användning av grundforskningens vetenskapliga excellens och resultat för att i ett senare skede utveckla industriella tillämpningar.

5. Behåll de tre pelarna framåt

Det nuvarande systemet med tre pelare i Horizon Europe bör behållas framåt. De tre pelarna representerar olika drivkrafter och logiker som kompletterar varandra i ett väl fungerande forsknings- och innovationssystem. Men alla pelare bör utformas för att inkludera inslag av industriellt deltagande. Detta för att på ett bättre sätt spegla det faktum att industrin är nyckeln till att hitta de lösningar som behövs på kort och lång sikt, samt att det är industrin som står för den största delen av de totala FoU-utgifterna i Europa.

- Pelare I – Inkludera industrin i att definiera strategiska områden

Den första pelaren bygger på akademiskt driven forskning. Ambitionen måste vara att bibehålla högsta internationella kvalitet, i kombination med att uppnå resultat inom områden som stärker Europas konkurrenskraft. Både akademi och industri bör vara involverade i att definiera dessa områden. Pelare I bör inkludera grundforskning såväl som mer tillämpad forskning, med fokus på

excellens inom strategiskt viktiga områden. Detta bör fortsätta att inkludera stöd för excellenta forskare och doktorander samt den infrastruktur som behövs för att locka till sig de bästa internationella forskarna.

- Pelare II – Inkludera industridrivna innovationsprogram

Den andra pelaren i FP10 omfattar behovsdriven forskning och utveckling. Fokus bör ligga på företagets behov och deras innovationskraft. FP10 bör inkludera industridrivna forsknings- och innovationsprogram, som tydligt är orienterade mot områden som är strategiskt viktiga för den europeiska industrin och dess konkurrenskraft. Se rekommendation nr. 3 för mer utvecklade förslag.

Det är avgörande för både industrin och andra forskningsaktörer att forskning som drivs av industriella behov i pelare II får tillräcklig finansiering. Detta möjliggör för samarbete mellan akademi och industri, vilket är en nyckel framåt.

- Pelare III – Skala upp innovationer i hela det industriella systemet

I den tredje pelaren för innovation bör fokus vara på att skala upp nya lösningar och underlätta för marknadsintroduktion. En stor utmaning för europeiska industrier ligger i små- och medelstora företag och deras tillgång till finansiering för att skala upp. Det är därför viktigt att pelare III stödjer SME-företag med fokus på uppskalning av innovationer.

Idag består pelare III och EIC av tre olika delar: EIC Pathfinder, inriktat på att stödja deep tech-projekt med hög risk, EIC Transition, inriktat på att validera idéer och överbrygga klyftan mellan forskning och tillämpningsutveckling, och EIC Accelerator, inriktat på att stödja start-ups och små och medelstora företag att skala upp till nya marknader. Pelare III behöver utvecklas för att kunna säkerställa att värdeskapandet stannar i Europa. Bland annat genom att:

- Utvidga mandatet till att också inkludera etablerade företag och det omgivande samhället

För närvarande är EIC främst inriktat på universitet samt start-ups och scale-ups relaterade till forskningsinstitut. För att öka EU:s konkurrenskraft måste fokus breddas och tydligare också inkludera samarbete med redan existerande företag och med samhället i stort. EIC måste särskilt förbättra förmågan att hantera projekt med en hög TRL-nivå, men med en låg "market readiness level", för att säkerställa att produkter och tjänster kan nå marknaden snabbare.

Det är generellt viktigt att pelare III som helhet utvecklas för att kunna hantera och förbättra förutsättningarna för uppskalning av teknologier på ett tillfredställande sätt. Annars finns risk att industripolitiken kryper längre ner i TRL-nivåerna, vilket i sin tur riskerar att förvränga och minska transparensen i urvalskriterierna. Det är bättre att detta sker på forsknings- och innovationspolitikens grunder – innan industripolitiken tar vid.

- Säkerställ att hela innovationspelaren har det övergripande målet att förkorta tiden till marknaden

Idag tar det lång tid för nya produkter och tjänster att nå marknaden och tid till marknad måste därför bli ett tydligare KPI för EIC framåt. Förutsättningarna för detta kan till exempel förbättras genom att tydligare kräva - i andra delar av ramprogrammet - att de forskare och projekt som finansieras tidigt har en uppfattning om hur uppskalning i ett senare skede kan se ut.

- Inkludera fler verktyg för att säkerställa europeisk innovationskraft

För att säkerställa effektiv innovation på europeisk nivå bör pelare III inkludera och samordna andra former av verktyg såsom innovationsupphandling, regulatoriska sandlådor och finansiering av användning av testmiljöer.

Generellt bör dock primärt fokus och finansiering för ramprogrammet vara relaterat till pelare 2. EIC och pelare 3 bör därför inte utvecklas och finansieras om det sker på bekostnad av de industriella delarna av programmet.

6. Skapa synergier mellan befintliga forskningsprogram och öppna upp för ansökningar med dual use-potential

Det nästa ramprogrammet behöver säkerställa att det finns tillräckliga synergier med redan existerande forsknings- och innovationsprogram, både civila och inom försvarsområdet. Detta inkluderar program så som Digital Europe-programmet och program inom europeiska försvarsfonden.

Den civila teknikindustrin har tagit över mycket av den teknikutveckling som tidigare skedde inom försvarssektorn, vilket kräver strukturer som säkerställer en adekvat kunskapsöverföring mellan sektorerna. Därför bör en del av nästa ramprogram öppnas upp för ansökningar med uttalad dual use-potential. Genom att öppna en liten del av kommande ramprogram för civila forskningsprojektsansökningar, men med en artikulerad dual use-potential, kan nästa ramprogram anta fler excellenta förslag och bli en viktig brygga mellan civil och försvarsforskning - som till stor del bygger på samma teknologier. Den nuvarande strukturen med en strikt uppdelning mellan civil och försvarsforskning bedöms inte på ett bra sätt kunna främja ett effektivt resursutnyttjande av pengar och kompetens.

Den största delen av programmet bör också fortsatt primärt vara utformat som ett civilt forskningsprogram som är byggt på öppenhet. Strängt militär forskning bör fortfarande hanteras inom europeiska försvarsfonden.

Det är viktigt att inte europeiska civila forskningsprogram och försvarsforskningsprogram behöver konkurrera om finansiering. EU släpar efter alla sina konkurrenter när det gäller FoU-intensitet och är långt ifrån att nå utgiftsmålet på 3 % av EU:s BNP. Både det kommande civila ramprogrammet och europeiska försvarsfonden kräver kraftigt ökade budgetar för att vara internationellt konkurrenskraftiga.

7. Inkludera teknikinfrastrukturer i FP10

En väl fungerande teknikinfrastruktur kan stödja och underlätta industrins innovations- och omställningsprocesser, samt underlätta för nya teknologier, material och lösningar att gå från labb till marknad. Inom dessa infrastrukturer kan nya teknologier och processer testas och verifieras och nya prototyper kan utvecklas och skalas upp för marknadsintroduktion. När industrin går mot alltmer tekniskt avancerade varor, tjänster och system är testmiljöer viktiga för att snabbt kunna avgöra vad som fungerar och inte.

EU-kommissionens pågående arbete med att se över och hitta ett europeiskt förhållningssätt för att öka synligheten, användandet och finansiering av teknikinfrastrukturer bör främjas. En samlad europeisk policy för teknikinfrastruktur för att öka industrins användande är efterfrågat.

Särskilt efterfrågas:

- Bredda konceptet till att inkludera en bredd av testmiljöer

Teknikinfrastrukturer kan ha olika egenskaper. De kan innefatta både fysiska anläggningar och virtuella miljöer. Det blir allt vanligare med "riktiga användarmiljöer" där teknik och nya lösningar testas i den faktiska miljön där de kommer att användas. Detta sker till exempel genom tester i företags egna laboratorier eller i samhällsmiljöer. En förutsättning för att testa i en offentlig miljö är att det finns avtal med offentliga aktörer. Därtill måste ofta det befintliga regelverket moderniseras. Dagens regleringar är ineffektiva och tvingar företag att bygga nya testbäddar utanför den egna miljön. Det beror på att de befintliga reglerna inte likställer testbäddar i företagens egna laboratorier med externa testbäddar. Detta är kontraproduktivt och måste åtgärdas för att öka effektiviteten och bredden av testmiljöer.

Samtidigt som nya relevanta testmiljöer utvecklas, behöver regelverk som påverkar ny teknikanvändning anpassas och nya standarder behöver etableras. Det finns ett behov av investeringar i reglerande testbäddar för att utveckla regelverk som stödjer innovation. För att säkerställa att både nuvarande och framtida teknikinfrastrukturer på europeisk nivå är relevanta för industrin och kan hantera stora transformativa teknikskiften, måste teknikinfrastrukturer också sträcka sig till industriellt användande av forskningsinfrastruktur till testmiljöer i en offentlig miljö.

- Tidig dialog med intressenter

Industrins behov av teknikinfrastruktur förändras snabbt och rätt former för dialog är därför viktigt för att säkerställa att rätt utbud finns tillgängligt löpande. Dialogformerna bör utformas för att hantera olika aspekter såsom långsiktig finansiering, konstruktion och drift av teknikinfrastruktur, samt projektfinansiering för användning av test- och demonstrationsmiljöer. Detta kan ske med:

- De Europeiska Partnerskapen (PPP) skulle kunna ges en särskild roll som en dialogplattform mellan industrin, institut, akademi och kommissionen, särskilt vad gäller relevansen av befintlig teknikinфраstruktur och framtida behov. Andra former av industrileda samarbetsforskningsprojekt i pelare 2 kan också ta denna roll.
- Avtal som rör långsiktig finansiering, konstruktion och drift av teknikinфраstruktur. Modeller som har använts vid upprättandet av Astra Zero och SEEL kan användas som utgångspunkt.
- När det gäller projektfinansiering för en eller flera aktörers användning av teknikinфраstruktur kan olika modeller användas. En modell är att de europeiska partnerskapen har resurser för projektfinansiering av tester, och som då i första hand bör gå till projekt där flera aktörer (företag, institut och akademi) samarbetar kring ett projekt kopplat till en teknikinфраstruktur. För enskilda företag, främst SMEs, kan särskilda vouchers för att täcka delar av användningskostnaden vara en lämplig finansieringsform.
- Behov av europeisk finansiering av teknikinфраstruktur

På samma sätt som det finns en europeisk struktur och finansiering direkt relaterad till test- och demonstrationsmiljöer för akademins behov (d.v.s. forskningsinfrastrukturer) finns behov av en europeisk struktur och finansiering för test- och demonstrationsmiljöer som möter industrins behov. För att säkerställa att industrins behov genomsyrar politik och finansiering för teknikinфраstrukturer föreslås en styrningsmekanism liknande den som finns för forskningsinfrastruktur genom ESFRI.

För att en europeisk strategi för teknikinфраstruktur ska vara effektiv behöver testbäddar prioriteras och finansieras. Offentligt-privata partnerskap (PPP) bör spela en central roll i prioriteringen och finansieringen av testbäddar. Industrileda partnerskap fokuserar på viktiga sektorer i Europa och får långsiktig finansiering i konkurrens. Programmen fokuserar på utmaningar, utvecklar kompetens och innovationer och baseras på samarbete mellan industri, samhälle och forskningsaktörer. Partnerskapen är därför väl lämpade att definiera och prioritera behoven av teknikinфраstruktur. Detta kan sedan ligga till grund för en europeisk strategisk vägkarta för teknikinфраstruktur (jämförbar med ESFRI).

Förslag på kriterier för finansiering av teknikinфраstrukturer som prioriteras av europeiska partnerskap:

- Tydligt erbjudande/specificerade teknologier
- Tillgänglighet och öppenhet
- Resurser som sträcker sig utöver ett enskilt projekt
- Öppna teknologier/applikationer och IT-infrastruktur som inte begränsas till specifika produkter/processer/användare
- Teknikinfrastrukturen kan anpassas för att testa nya produkter, tjänster och processer

- Samarbete mellan industri, utbildningsinstitutioner, forskningsinstitut och offentlig sektor
- Affärsmodell som klargör kostnaderna i teknikinfrastrukturen och bidrar till långsiktig finansiering av teknikinfrastrukturen.
- Industrins behov av teknikinfrastruktur tjänster på europeisk nivå

Det finns tre olika typer av testmiljöer som korresponderar till olika nivåer på TRL-skalan. På en europeisk nivå är det mest lämpligt och effektivt att fokusera på testmiljöer i den mittersta TRL-skalan, som kan gynna industrin brett inom ett ämne. Den typen av teknikinfrastruktur behöver innefatta allt från material till produktionssystem och affärsmodeller.

Teknikinfrastrukturer på en högre TRL-nivå är mer komplicerade ur ett konkurrensperspektiv eftersom det kan främja "intrakonkurrensskydd". Om teknikinfrastruktur på en högre TRL-nivå ska vara relevant på europeisk nivå behöver den fokusera på lösningar som är väldigt "nära marknaden" och där testerna behöver genomföras på en europeisk nivå för att minska risken att istället få 27 olika lösningar. Överlag bör tillgången till teknikinfrastruktur i Europa vägledas av var enskilda aktörer inte själva med rimliga medel kan skapa en tillfredsställande testmiljö.

Kontakt:

Peter Johansson, enhetschef forskning, innovation och industriell utveckling
peter.johansson@teknikforetagen.se

Emma Wikberger, policystrateg
emma.wikberger@teknikforetagen.se

Teknikföretagens 4500 medlemsföretag står för en tredjedel av Sveriges export och över en miljon jobb. Vår uppgift är att stärka våra medlemmars konkurrenskraft och driva den hållbara utvecklingen framåt. Tillsammans med företag över hela landet formar vi teknikbranschens framtid – för vi är tekniksverige.